

Herkenning in het Hemelrijk?

Staat er in de Bijbel dat wij elkaar zullen weerzien in de hemel en dat wij elkaar dan ook kennen (ik ontmoet mijn vader weer en ik zal hem herkennen en hij mij ook)?

Kunnen we, zullen we, als gelovigen straks elkaar herkennen of kennen in het Hemelse? Een vraag die ik wel eens vaker gehoord heb. De Bijbel geeft daar geen rechtstreeks antwoord op, maar er zijn wel degelijk gedeelten uit Gods Woord die een licht werpen op de vraag.

Het antwoord op deze vraag kent meerdere aspecten.

Wij kennen elkaar "in Christus"

In 2 Kor. 5:16 staat het volgende:

"Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees. Indien wij al Christus naar het vlees gekend hebben, thans niet meer."

Als gelovige hebben wij een 'duale' natuur: de "vleselijke mens" (dat is: wat je ziet, hetgeen later zal sterven) en de "geestelijke mens". 2 Kor. 5:17 vertelt ons:

"Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen."

Vanaf het moment dat de mens tot geloof is gekomen, is deze mens een "nieuwe schepping" geworden. Kennen we daarom ongelovigen niet meer? Natuurlijk wel: onze vleselijke mens werkt nog steeds samen met ongelovigen op de werkvloer, studeert samen met ongelovigen, staat midden in de maatschappij. Het "kennen" <eido, strongs 1492> waar Paulus hier over spreekt is dan ook een veel diepgaander fenomeen! Het woord is afgeleid van andere Griekse woorden (strongs 3700, 3708) en het gaat om het 'kennen' in de zin van "kennis hebben van" en "verschijnen voor". Oftewel het gaat om het "geestelijk (er)kennen".

Als mens zijn we, vers 17, dus al een nieuwe schepping – in Christus. Dit betekent, aangezien alle gelovigen reeds **in** Christus zijn en elkaar (geestelijk) kennen en erkennen, wij straks op die manier elkaar ook zullen "kennen". Daar wordt door de dood geen verandering in gebracht, integendeel.

Romeinen 8:9

"Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe."

Wij zullen, doen dat nu al, Christus "kennen" – dus ook iedereen die net als wij in Christus is. Wie niet in Christus is "kennen" we daarom niet want: zij behoren Hem niet toe!

Aangezien in de Hemelse gewesten onze oude mens niet meer bestaat, zullen we dan ook hen die ongelovige zijn en die we nu zien en kennen -- als oude mens -- dán niet meer kennen; dat wil zeggen: we zullen mensen die we "achterlaten" en die niet geloven ook niet missen als we bij de Here zijn. Openbaringen 21:4 spreekt hier, indirect, over:

"Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij."

Het áárdse, het vléselijke, is niet meer. Alléén de nieuwe mens, de nieuwe schepping, is dan nog. En die geestelijke, nieuwe, mens heeft géén kennis van- of aan de "vleselijke mens(en)". De natuurlijke, vleselijke, mens is "de ongelovige" (ook wanneer het een gelovig mens is, immers: dat "vleselijke" is de "oude mens" die wij kruisigen – Galaten 2:20, 5:24).

Elkaar h erkennen

In Lucas 16:23 lezen we dat de rijke man de arme Lazarus, en Abraham, herkent. Dit is van v oor Golgotha en handelt over het dodenrijk. En ook al is het een gelijkenis, we moeten niet gaan denken dat gelijkenissen "sprookjes" zijn; ze bevatten een diepe(re) waarheid en er is geen reden aan te nemen dat de Here hier heeft "verzonnen" dat men elkaar na de dood zal kunnen herkennen.

Lucas 20:27-40

"Die vrouw dan, van wie van hen zal zij in de opstanding de vrouw zijn? Want alle zeven hebben haar tot vrouw gehad."

Kennelijk ging men er volledig vanuit dat in het Hemelse we elkaar wel degelijk zullen (her)kennen. Hoewel een strikvraag, kunnen we dit hier uit halen. Het antwoord van de Here maakt duidelijk dat het huwen e.d. niet meer relevant is straks:

Lucas 20:35, 36

"die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen niet meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn." Maar de Here ontkent absoluut niet dat we elkaar zullen (her)kennen.

Ook in 1 Korinthe 15 wordt een antwoord gegeven op de vraag. Dit gedeelte gaat over de opstanding. Dat is het moment dat wij veranderd zullen worden, ofwel we worden –als we hier nog op aarde zijn– weggenomen en veranderd (vers 51) ofwel we zullen opstaan uit het graf. We worden dan "bekleed" met het nieuwe lichaam ^{2 Kor. 5:2-4}. Het oude lichaam is afgelegd – immers, daarin kunnen we niet voor God verschijnen! ^{1 Kor. 15:50}. Dit nieuwe lichaam is totaal anders dan ons huidige, aardse, lichaam:

1 Korinthe 15

"35 Maar, zal iemand zeggen, hoe worden de doden opgewekt? En met wat voor lichaam komen zij? 36 Dwaas! Wat gij zelf zaait, wordt niet levend, of het moet gestorven zijn, 37 en als gij zaait, zaait gij niet het toekomstige lichaam, maar slechts een korrel, bijvoorbeeld van koren, of van iets anders. 38 Maar God geeft er een lichaam aan, gelijk Hij dat gewild heeft, en wel aan elk zaad zijn eigen lichaam. 39 Alle vlees is niet hetzelfde, maar dat van mensen is anders dan dat van beesten, en het vlees van vogels weer anders dan dat van vissen. 40 Er zijn hemelse en aardse lichamen, maar de glans der hemelse is anders dan die der aardse. 41 De glans der zon is anders dan die der maan en der sterren, want de ene ster verschilt van de andere in glans. 42 Zo is het ook met de opstanding der doden. Er wordt gezaaid in vergankelijkheid, en opgewekt in onvergankelijkheid; 43 er wordt gezaaid in oneer, en opgewekt in heerlijkheid; er wordt gezaaid in zwakheid, en opgewekt in kracht. 44 Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, en een geestelijk lichaam opgewekt."

We weten dus niet wat voor een lichaam dat zal zijn, maar Paulus is er duidelijk over d at het "een lichaam" is; de natuur (graankorrel) laat ons zien dat het zo gebeurt. Een graankorrel lijkt in de verste verte niet op het koren dat er later uit komt. Zo zal ons opstandingslichaam daarom ook in de verste verte niet lijken op ons aardse lichaam!

Wij denken dan misschien: "Nou, dan wordt het lastig elkaar te herkennen". Maar het tegendeel is waar! Zo als we eerder al zagen namelijk kennen we elkaar al "naar de nieuwe mens"! De "vormgeving" van dat nieuwe lichaam is dan ook helemaal niet relevant; ons huidige lichaam is een aards verschijnsel. Ons toekomstige lichaam is een hemels verschijnen met Christus ^{Kol. 3:4}. De nadruk van ons huidige lichaam ligt op eten, drinken, leven. De nadruk van het toekomstige lichaam ligt op het g eestelijke aspect. Zoals we nu een lichaam hebben dat aan dat van Adam gelijk is, zullen we dan een spiritueel lichaam hebben dat aan Christus gelijk is ^{Fil. 3:20, 21}.

We zijn dan burgers van een rijk in de Hemelen. Zullen we elkaar (her)kennen? Zeker! Zoals we elkaar nu ook her- en er-kennen: als leden van het Lichaam van Christus – verheerlijkt, m et Hem samen. Dat is iets wat onvergelijkbaar is met wat we nu kunnen waarnemen en bevatten!